

עת"א 8530/06 - מדינת ישראל נגד אברהם עמר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17-06-8530 מדינת ישראל נ' עמר(אסיר)
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט ארץ יקואל
מבקשת מדינת ישראל
נגד אברהם עמר (אסיר)
משיב

החלטה

לפנינו בקשה להארכת תקופת החזקת המשיב בתנאי הפרדת יחיד למשך 6 חודשים, החל מיום 28.6.17, בהתאם להוראות סעיף 19ה לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש, תש"ב-1971 (להלן: "פקודת בתי הסוהר").

רקע

1. המשיב, אסיר פלילי, נדון לעונש מאסר בן 11 שנים ו- 5 חודשים, בגין עבירות רכוש, מרמה וקשרית קשר לביצוע פשע. המשיב החל לרצות את עונשו בשנת 2008 ומאיסרו צפי להסתיים ביום 19.9.24.
2. המשיב שואה בתנאי הפרדת יחיד החל מיום 5.7.15 והחזיקתו בתנאים אלו הוארכה מעט לעת.
3. ביום 4.5.17, התכנסה ועדת ההפרדות במחוז מרכז לדין בעניינו של המשיב והמליצה על המשך החזיקתו בתנאי הפרדת יחיד. זאת, בין היתר, בהתבסס על עדות גורמי המודיעין והמשטרה.

תמצית טענות הצדדים

4. המבוקשת טוענת כי החזקת המשיב בהפרדה נדרשת לשם שמירה על בטחון בית הסוהר ומיניעת פגיעה ממשית במשמעות ובאורח החיים התקין שבו. המבוקשת מפנה לחומריו המודיעין והמשטרת בעניינו של המשיב וטעונת שעולה מהם חשש ממשי כי המשיב מבצע עבירות באמצעות שימוש טלפון мобильн' כתלי בית המאסר, כשחלהק מעשים אלו מתבצע באמצעות אסירים אחרים. המבוקשת סבורה כי המשיב פועל נמרצות מיותר כתלי בית המאסר, במטרה לקדם את פעולותיו הפליליות וכראיה לכך, משתמשת המבוקשת על מידע מודיעיני ומשטרתי שהצטבר בעניינו וכן על העובדה שנפתחו כנגדו 14 תיקים פליליים במהלך שהותו במאסר. המבוקשת הוסיפה וטענה, כי לא ניתן להשיג את תכלית החזקת המשיב בהפרדה באמצעות חלופיים שפגיעתם בזכותו פחותה. עוד טענה המבוקשת, כי לא ניתן אף לפקח על המשיב כמתבקש בנסיבותו, אלא בגין הפרדה.
5. המשיב טוען, מנגד, כי המשך החזיקתו בתנאי הפרדה מהוות פגעה בלתי מידתית ובלתי מוצדקת בזכותו. במיוחד כך, שעה שנייתן להשיג את תכלית המאסר באמצעות שפיגעתם בו פחותה. המשיב הפנה לחוות דעתה

של עובדת סוציאלית, ממנה הוא מבקש ללמידה כי קיימת התדרדרות במצבו הנפשי והבריאותי, כתוצאה מהחזקתו בתנאי הפרדה. כן הדגיש המשיב שלא זכה אפילו לביקורי ידיו וגם שיחות הטלפון המתאפשרות לו נתונות תחת הגבלות. המשיב סבור כי חשם של גורמי המבוקשת, המבוססים על מקרי עבר שכלו צויף בדיקת שタン, קללות כלפי אנשי סגל, תיקים פתוחים ותרגולי עוקץ טלפוןנים - אינם מצדיקים הותרתו בתנאי הפרדה, שעה שנייה למנוע את החשש מפני הישנות מעשים שכאלו, באמצעות השמתו באגף שמור. ב"כ המשיב הוסיף והדגישה, כי גם את החשש מפני שימוש המשיב באסירים אחרים לצורך ביצוע עבירות, ניתן למנוע באמצעות השמתו בהפרדה וזאת עם אסיר נוסף שחלות עליו מגבלות דומות.

דין והכרעה

6. לאחר שיעינתי בבקשתו, במידעיהם השונים ובנסיבות הצדדים ולאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות הרכילות לעניין - שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.

7. כדיודע, החזקת אסיר בתנאי הפרדה היא בבחינת חריג לעקרון המורה על החזקת אסיר עם כל האסירים, שכן היא פוגעת בצוරחvíוניבביבהאנושית, מההו זכות יסוד (ר' רע"ב 1552/05 **ח'אזי נ' מדינת ישראל** (9.03.05)). מאונובאים הנה הצורלצמצמתהפגיעה באסיר הפרדה למידההכרחיתבלבדזהחוותידירחולופותאחרות שיש בהן כדי להפחית את הפגיעה בו, כך שההיא בתנאי הפרדה תהא בבחינת "מוצא אחרון" בלבד. במיחוד כך, ככלשתקופתה הפרדה הולכתומתארכת (ר' רע"ב 2635/13 **אבטבול נ' שירות בתי הסוהר** (5.6.13); רע"ב 10/4394 **איפרגן נ' שירות בתי הסוהר** (21.9.10); רע"ב 11/4394 **מוסלי נ' מדינת ישראל** (8.11.11)).

8. וכן הכלל אל הפרט; עינתי במידעיהם המודיעיניים והמשטרתיים שהוצגו לעוני. שוכנעתי שמדובר במידעים מהימנים, מוצלבים ומפורטים, המלמדים על ניסיונות חוזרים ונשנים מטעם המשיב לביצוע עבירות מבין כתלי בית המאסר, באמצעות שיחות טלפוןות ושיטוף פעולה עם ערביינים, בתוך כתלי בית המאסר ומחוצה לו. התרשםתי כי פעולות אלו מבוצעות באופן מתוחכם ומינופלטי, לעיתים תוך שימוש בשפט סתרים ובאמצעות שימוש באסירים אחרים, חרף קיומן של מגבלות גישה ופיקוח ביחס לשיחות טלפון (ר', בין היתר, במידע מס' 278; 802; 426; 547; 102; 314; 028; 749; 413; 585; 649; 403; 369; 353; 335; 707; 316; 709; 787).

אוסיף ואציג, כי כנגד המשיב אף הוגש כתבי אישום בגין עבירות שביצע מבין כתלי בית המאסר, גם בהיותו בתנאי הפרדה. תמונה דומה מתאפשרת גם במידעיהם מהימנים ועדכנים, שמקורים בעת האחרונה, המלמדים על המשר ניסיונותיו המתוחכמים של המשיב לבצע עבירות מבין כתלי בית המאסר, בין היתר, באמצעות שימוש באסירים אחרים, אף בהיותו בתנאי הפרדה (ר' במידע מס' 136; 173; 432; 916).

9. בנסיבות אלו, שוכנעתי כי גם לעת זו, קיים צורך ממש וחינוי להוסיף ולהחזיק את המשיב בתנאי הפרדה, לשם שמירה על בטחון בית הסוהר, בטחון הציבור ומניעת עבירות רכוש כלפי הציבור בכללותו, בהתאם להוראת סעיפים 19ב ו- 19ה לפקודת בתי הסוהר. סבורני, אפוא, כי יש לבחיר את אינטראס הציבור למוגנות על רכשו ושלומו, על פני זכותו של המשיב לפגיעה פחותה בזכותו.

10. עוד התרשםתי כי בנסיבות הייחודיות של המשיב, לא ניתן להשיג את תכלית הפרדה בדרך אחרת. סבורני כי לאור תכונם של המידעים המודיעיניים והמשטרתיים שהצטברו בעניינו של המשיב, הוצאתו מתנאי הפרדה

והשmeno באגף השמו, עלולה להביא לביצוע מעשים דומים מצדיו ביתר קלות ובכך להעיצים את החשש לפגעה בביטחון הציבור ובית הסוהר - בהתאם להוראות סעיפים 19ב ו- 19ה לפקודת בית הסוהר.

בנסיבות אלו, דחיתי את טענת המשיב כי ניתן להשיג את מטרות הפרדה באמצעות פיקוח סוהר על שיחותיו הטלפוניות. עיון במידעיהם שפורטו לעיל, מלמד, בין היתר, כי המשיב עושה שימוש בשפט סתרים ובאמצעים מתוחכמים על מנת ליצור קשר עם ערביים ועל מנת לנסות להוציא לפועל מעשי מרמה מבין כתלי בית המאסר, חרף קיומו של פיקוח שכזה.

11. איני סבור שהוורתה המשיב בתנאי הפרדה ממשך פרק הזמן המבוקש, עלולה להביא לפגעה בלתי מידתית בבריאותו הגופנית, או הנפשית (ר' חוות דעת מאת ד"ר מיכאל טקצ' מיום 25.4.17; חוות דעת עו"ס מיום 25.4.17; חוות דעת ועדת הפרדה מיום 17.4.5).

12. אין בדי לקבל אף את טענת המשיב, לפיה לא ניתן ללמידה לעניינו מעת"א 11-10-44814 **מדינת ישראל נ' בר מוחה** (13.12.11) ועת"א 15-09-31712 **מדינת ישראל נ' ראובן** (24.9.15), כהפניית המבוקשת וכי אין במידעיהם שהצטברו כנגדו, כדי להקים עילה להפרדו. כפי שהוטעם לעיל, המידעם שהצטברו כנגד המשיב אכן מקיים עילה מבוססת להפרדו. אחזר ואבהיר, כי המידעם מלבדים על ניסיונות חוזרים ונשנים לבצע עבירות רכוש מבין כתלי בית המאסר, תוך שימוש באסירים ובאמצעים מניפולטיבים אחרים, גם בהיותו בתנאי הפרדה וגם תחת פיקוחו של סוהר על שיחותו הטלפוניות. הכל, תוך שיתוף פעולה עם גורמים ערביים נוספים, בתוך כתלי בית המאסר ומהוצה לה. עוד נלמד במידעיהם אלו על קיומן של כוונות להוסיף ולבצע מעשים דומים וכן על שימוש נזהה בסמים בבית המאסר וניסיונות להחדיר סמים אל בין כתלי.

אכן, המשיב אינו מגלה עוינות כלפי כלל אוכלוסיית האסירים, על אף שהמידע שהצטברו בעניינו מצביעים על סכסוכים מסוימים עם אסירים ספציפיים. עם זאת, אין די בנתון זה לכשעמו, כדי שלילת הצורך בהפרדה.

13. המשיב הפנה לעת"א 15-09-31712, שם הגישה העותרת בקשה לפיה היא חוזרת בה מבקשת הפרדה, על מנת ליתן למשיב הזדמנות להוכיח את עצמו באגף השמו. בהתאם, ביקשתי לנסות ולגבש בין הצדדים מתחווה של פשרה, אך זה לא צלח ולפיכך, אין לי אלא לפ██וק בעניין על פי העובדות והוראות הדין. איני סבור שענינו של משיב אחר שומר את הצורך בהפרדת המשיב דנא. קיימן הבדל בין השניים בבחינת היקף המידעם וסוגם ולאור מכלול המידעם בעניינו של המשיב ובעיקר אלו שמקורם בעת האחרון, שוכנעתי כי המבוקשת הפעילה שיקול דעת סביר, בגדרו טרם הוחלט על מתן הזדמנות למשיב להוכיח את עצמו.

14. איני מקבל את הפניה המשיב לעת"א 17-05-12993 **מדינת ישראל נ' אלרואי** (1.6.17) ולעת"א 16-11-16 **מדינת ישראל נ' קורליונה** (5.2.17), כנטען בתגובהו מיום 21.7.17. עיון בהחלטות במרקם אלו, מלמד כי המידעם שהוצגו לפני בית המשפט לא גיבשו עילית הפרדה, שלא כבמקרה הנדון. לפיכך, לא ניתן ללמידה מסמכאות אלו גירה שווה לעניינו.

15. לאור המקובל, אני נעתר לבקשת ומורה כי המשיב יוחזק בתנאי הפרדה יחיד ממשך שישה חדשניים נוספים, החל מיום 28.6.17. חזקה על המבוקשת שתוסיף ותבחן את האפשרות לשימוש המשיב בתנאי הפרדה זוגית ואבקשה לעדכן את באת כוחו בדבר מאמיצה אלו עד ליום 10/9/17.

לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, 26 ביולי 2017, בהעדר הצדדים.